

[Valdemar Sørensen.]

hold, og jeg vil gøre det igen ved denne Lejlighed, hvor Ejerne fritages for Bekostningen, og jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister tænke paa, om det ikke ved denne Anledning ogsaa var rigtigt at skabe den Institution til Gennemgang af Centralvarmeregnskaberne, som er nødvendig, hvis man overhovedet skal komme til Bunds i hele dette forviklede Forhold.

Det er ikke alene saadan, at det er forviklet økonomisk, men det gaar ogsaa med en Langsommelighed, som er uhyrlig. Jeg deltager selv i en Varmesag, hvor Regnskabet blev forelagt mig i Maj, jeg betalte noget af det Ekstrabeløb, der blev afkrævet, men vi rejste Spørgsmaal om Restbeløbet. Det har ikke været muligt indtil Dato at faa Ejers Sagfører til at give fyldestgørende Besked om de Regnskabsforhold, der er Tale om, og nu er vi snart i April igen. Det kan simpelt hen ikke gaa; det er mange Penge, det drejer sig om for de Mennesker, der her er Tale om, saa store Beløb, at mange af dem har svært ved at udrede dem. Man kan ikke fra det offentlige Side lade dette vedblive at gaa, som det gør, og man kan det navnlig ikke, naar man nu trækker Bestemmelsen om det ringe Bidrag, som Ejerne hidtil har maattet betale af Brændselsprisernes Forhøjelse, ud af Loven og lader Lejerne om det hele.

Jeg skal endelig gøre en Bemærkning om den nye § 16 med Bestemmelser om Tvangsudlejning. I og for sig er Paragraffen fuldt retfærdiggjort ved de foreliggende Forhold, men jeg kunde have Lyst til at sige, at naar man nu stiller alle private Ejendomsbesiddere over for denne Bestemmelse om Tvangsudlejning, burde det være sikkert, at man i alle de Ejendomme, hvor det offentlige har Kontrol med Forholdene, i alle de Lejligheder, der ejes af det sociale Byggeri her i Hovedstaden f. Eks., havde Rede paa, hvorledes Udlejningen foreligger. Jeg kom lidt ind paa det under Behandlingen af den foregaaende Sag, Lovforslaget om Byggeriet. Jeg kan ikke se, at man kan vedtage denne Lovparagraf, uden at vi faar en Opgivelse over, hvor mange Lejligheder det sociale Byggeri overhovedet har staaende ledige i Dag, og Oplysninger om, hvorledes man bestræber sig for at udleje dem.

Jeg synes, det i Betragtning af de store Kapitaler, som det offentlige sætter ind paa at holde denne Byggevirksomhed i Gang, er helt urigtigt, at man ikke først og fremmest, naar der er Tale om en Bestemmelse som denne, skaffer sig at vide, hvorledes de sociale Boligforeninger her i Byen

administrerer de Lejligheder, de har under deres Raadighed. Denne Opgørelse vil vel hurtigt kunne skaffes — det drejer sig ikke om saa mange Selskaber, forhaabentlig heller ikke saa mange Lejligheder; men efter den Annonce, jeg demonstrerede under den forrige Sag, er det dog en Kendsgerning, at der har staaet Lejligheder i et saadant Selskab ledige et helt Aar omtrent. Jeg synes derfor, at § 16 i høj Grad opfordrer til, at man skaffer sig lidt Klarhed paa dette Punkt, en Klarhed, som de private Ejendomsbesiddere, der falder ind under Loven, med Rette kan forlange.

Jeg skal herefter undlade at gøre flere Bemærkninger til Enkelthederne i Lovforslaget. Jeg har blot et Par Ord at sige om nogle Ting, der *ikke* staar i Forslaget.

Der er saaledes det Spørgsmaal, som navnlig her i Byen, og vel ogsaa i andre større Byer, stadig bliver mere og mere brændende: om man ikke snart burde drage Klublejlighederne ind under Loven, denne Deling af større Lejligheder i enkelte, hvor Lejeforholdene er af den Natur, at Offentligheden meget vel kunde være tjent med, at der øves nogen Kontrol med dem.

Men der er et andet og vigtigere Punkt, som jeg gerne ved denne Lejlighed vil sætte Fingeren paa, og det er den almindelige Lovbestemmelse om, at en Ejer kan sige en Lejer op, naar han selv vil ind og bo i den paagældende Lejlighed. Det er der ikke noget at sige til, det staar ogsaa i Stamloven. Naturligvis skal en Ejer altid have Ret til at faa en Bolig i sin egen Ejendom; men saadan som Bestemmelsen er formuleret i Hovedloven, benyttes den paa den Maade, at han ikke alene har Lov til at faa en Bolig i Ejendommen, men ogsaa har Lov til at faa en anden Bolig i sin Ejendom, saadan at naar han er kommet ind paa 1ste Sal, kan han sige en Lejer paa 2den Sal op og selv tage denne Lejlighed og saa leje Førstesalen ud paa bedre Betingelser eller maaske til Folk, han hellere vil have ind i Ejendommen.

Det er jo ikke Meningen med Loven, men den Trafik bruger man; navnlig i jyske Byer med ret fremskreden Bolignød er det ikke sjældent, at vi staar over for den Slags Tilfælde, hvor Ejeren forsøger — og ogsaa med Held — paa denne Maade at faa en Lejlighed rensat for en Beboer, som han gerne vil have ud. Men der foreligger her ganske upaatvivleligt en Overtrædelse af Lovens Hensigt, selv om det lader sig forene med Lovens Ord, og jeg vil derfor bede den højtærede Indenrigsminister overveje, om man ikke, hvad dette Punkt angaar, lige-